

העיתון החדש

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785.
ת.ד. 136. מען למברקים: עולמפרסט.
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת.א. טל. 62239.
ההפצה: דוד סופל ובניו, תל-אביב.
המשרת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העורך הראשי:
אורי אכנוני

ראש המערכת:
שלום כחו

עורכי-משנה:
רוב איתו, אורי סלע

עורך כתיוב:
פיליב קשת

עורך תבנית:
אהרון צור

כתב בכיר:
אלי תבור

צלם המערכת:
אריה סרו

חברי המערכת:
ישראל ביבר, ניצה נבי, שייט גלור, לילי גלילי, דוד הורוביץ, רותי ורד, רוגי וזהר, אברהם חרמון, אוסקר סאובר, אלכס מסיס, אביבה סמו, עמוס סיני, שלמה מרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

22

דברים אלה נכתבו בגליון שהופיע לפני קרוב לשלושה חודשים (העולם הזה 1000), והם מתאימים מילה במילה להצעתה הזאת רונה של ארצות-הברית, לפיה ונטכמה יש ראל לסגת לפני שבוע.

באותו מדור (העולם הזה 1003) ניתנה לך גם הצעה: "אל תבהלה מהשמעות שיגברו ויזכרו, כי לישראל צפויה התמוטטות כל-כלית מהלסת. כתוצאה מהפסקת המענקים האמריקאיים. יהיה זה חלק ממטע והתעמולה של חוגי הממשלה, שמטרתו להכין את ועת הקהל הישראלי לקראת נסיגת צה"ל מכל שטחי הכיבוש".

כעבור שבועיים (העולם הזה 1005), יכול היה עורך המדור לומר בלשון שאיננה משמעת לשתי פנים: "היכון לכניעתה וזמ"ח לטת של ישראל, בעניין שארם אלישיך ורצועת עזה, בגבור החץ הבינלאומי. (הכי ניעה תבוא לאחר) פירסום הודעה פורטת מטעם האו"ם, שנתנתה לתת לישראל מוצא מיקולי של כבוד, וקאפשר לה, הוציא את כוח תיה אל מעבר לגבול שביתת-ההנשק, מבלי שייראה כאילו מסרה את פירות הנצחון לגנרל ברנס ללא כל תמורה".

במשך כל אותה תקופה נעשו זיכרונות הרשמית תקיפות יותר ויותר, אל שיאן הגיעו הפגנות ההמוניות, שנערכו בכל רחבי הארץ, אשר בין הבטיחו זיכרונות ממשלה כי לא תהיה נסיגה, ואילו באותו שבוע נכתב בתצפית: "איום ממשל נמצא ארצות-הברית) יהיה האיום להקפיא את כספי התרומות של יהודי ארצות-הברית לישראל. לעומת זאת אין סיכויים כי עצרת האו"ם תקבל החלטה הטיל סנקציות על ישראל. מול לחץ מילולי וכלכלי זה תמי שיק ישראל לעמד בסירובה, אך מבלי לשרוף את גשר הנסיגה, אולם למרות ש ישראל תקבל עזרה לא מבוטלת מצרפת, היא תיאלץ, בכל זאת, להיכנע לבסוף ל לחץ האמריקאי".

מתוך אותו ניתוח צלול של האינפורמציה הסודית שנחשפה ממקורות שונים, יכלה המערכת לקבוע — שבע שלם לפני ששאר העתונים הביאו זאת בכ תרות הראשיות — כי ממשלת ישראל נכנעה לחץ האמריקאי והחליטה על נסיגה. וכך הוקדש שער הגליון האחרון (העולם הזה 1010) להחלטת הנסיגה, כשגבו של דויד בן גוריון הנסוג ממכל את הכניעה. שעריהם של שבועוני החצר באו תו שבעו, הם גם הם מוקדשים לראש הממשלה, אלא שהם קבעו כי לא תהיה נסיגה.

לא כתבתי את הדברים האלה מתוך שמחה על אשר עתון זה צדק. להיפך, הייתי שמח מאד להיווכח, במקרה זה, כי נבואותיו של מדור תצפית לא התאמתו. אם קרה ההיפך — אין זו אשמתו של מדור תצפית.

מכתבים

1011 עשוי ללא ספק להיות שער השנה כולה.
ירדן, רוט, חיפה
תרשו לי לומר את רעתי גם על תמונת

השער שלכם: תקיעת נסיונה נכבו של בן נוריון.

החמון והחמון
לא האמנתי למשמע אונני, כאשר קראתי שממשלת ישראל החליטה על נסיגה מעזה וישראל אל-שייר. (העולם הזה 1011). רק לפני שבועיים הייתי בין רבבות האזרחים אשר צעדו בתום לב ובנכונות מסוימית להקרבה עצמית, בהפגנות נגד מדיניות ה"חנק של האו"ם. האמנתי, כמו רבבות המפי ניונים האחרים, שאנו מהווים כוח ושלפחות הממשלה אשר יומה את ההפגנות הללו תתי חשב בדצוננו. אני מרגיש כעת משועם כמו יקר שאביו רימה אותו.

ד"ר ש. מלמד, תל-אביב

אינני מבין מה הרעש שאתם מקימים, שממשלת ישראל כלל לא נסוגה. המדינה קיב עתה את הערבות שדרשנו כל הזמן. אם גם הן לא ניתנו לנו במפורש, אולם גם נה שהשגנו טוב יותר ממה שהיה לנו לפני מבצע סיני.

את מדיניות הממשלה קובעים סולל-בונה והמשיביר המרכזי. הם הם שהיו מוכנים לומר על עזה כדי לא להפסיד את יתרוני תיהם הכלכליים. הם היחידים אשר חיששו מסנקציות.

משה למברג, רמת-גן

ברוד שפטרנו. טוב שכפר סוף החליטו על החזרת ספחת זו ששמה עזה. אינני מאמין שיש מישהו שמעוניין באמת לסבול כשביל 300 אלף ערבים זרים.

עקבות בחור
מה פתאום נזכרתם דוקא עכשיו להקצות מקום לספור ספרותי אודות מלחמת סיני (העולם הזה 1011). האין זה לעג לרש?

אילנה ברסלבי, תל-אביב

בריג'ס (למענה, שמאל) בוינה
מפליא כיצד זהים הרגשות של היילים קרביים, כשקראתי את הספור היה נדמה לי כאילו נכתבוני אני בעצמי לפני חודשים מספר.

מדרכי קופר, צה"ל

...אתם יכולים כבר להרזו תחרות ספי רוחית על סיפור הנסיגה הטוב ביותר.
ר. ישי, גבעתי-בורג

הכניסה הגדולה
ביחס למאמרם (העולם הזה 1010) הדו בפרשיות של משפט עמוס בן-נוריון, קראתי את המאמר בספיד ובסימו אמרתי אמן על הביטוי: "אופס רצעים פחריר". אכן רק גז חיות לאומי היה מתנאה בו. אם המטרה אינה תובעת אתכם לדון, אינני מעריך את תה אפילו בנרש עם חור, אנב, ואת דעתם של כל החברה במלכם. תחוק צחוק, אבל כדאי לדון ברעיון להקמת שורת ענינים לשמירה עלן במחונם של אנשי שורת הספר נדיבים והעולם הזה, שתהיה בן השני אתי רי ההולכים ראשונה, אחרת...
גרשון גוטשטיין, פתח-תקוה

אויה לנו, אויה! אוריד ותומיך ישראל נתנו אותה. סמל מדינת ישראל הפארא בהדרת קודש את בית-המשפט נחרד אף הוא לשמע השערוריות. דומה כי רערו אמות ה"סיפוס הרעירו כחלי בית-המשפט והמעצמה לא ויתרה אף על הקטן שכפרטום המשפטי מים את התמונה. בדלים אלה אני כותב לנזנת התמונה על נראה סמל המדינה, מעל השופטים, נמוי על ידיו.

ראובן קסנטוק, תל-אביב

כתבתם הנדולה והמפורטת על הוסיס ה"ראשונים של משפט עמוס בן-נוריון הכתה נלים בירושלים. יוצאי פולניה מעירי רת הקת"ם מאיר נוביק נולד בוורשה ולא ב"כנב. נוסף לזאת לא היה חבר בית"ר אלא חבר מסדה, ארגון נוער לומד רביוניוסיטי.

ראובן גרינברג, ירושלים

סו ההננה החדש של כמפי — סליחה: קו התיבה — מוכיר לי משהו כזה: על פלוגי כתבו שהוא רמאי, נבב, ויפו, נואף ונב נשפט פעם על עבירות תנועה. אותו פלוגי מניש תביעה על הוצאת דיבה, אבל רק על זה שאמר שהוא עבר עבירת תנועה. לכן נא לא לשאול את העדים על עבירות אחרות. צדוק זילבר, תל-אביב

קרנות קיימות
בנוגע לקרו הקיימת לנחמני (העולם הזה 1007), אני מציע לכם לשפור קצת אור על הנוכלים האחרים למיניהם, הלא הם מסצוי אי הפרנסות לעצמם. המועלים הם לפחות חברה עם דם, שאינם מפחדים לעשות את שלהם. אולם הנבלות האמיתיות הן אלו ה"מפציאות לעצמו עבודה, על מנת שתוכלנה לעבוד ולהתפרנס ממנה. הוצאות הספרים של הקרן הקיימת ושל מחלקות שונות בסוכנות, שפרט למחבריהם איש אינו קרא אותם, הן רק דוגמא לכך. אף אחד אחר לא מסריו עצמו לקרוא שעמוסים אלה, היוצאים על חשבון הציבור.

אורי אפרסמון, הקומנה של השומר הצעיר, ירושלים

לידה בעננים
לפני שבועיים (העולם הזה 1010) פורסם חם את תמונתה של היולדת והמילדת במסמס. אליל. משום מה לא הופיעה שם תמונתה של התינוקת. מעניין היה לדעת מה דמותו של אדם הנולד בנובה כה רב ובתנאי לחץ אויר קשים. האם התינוקת דומה לציפור, למטוס או לענף?

יהודית שרר, תל-אביב

בריג'ס עליזה פינגל נראית בדיוק כפי ש"נראתה הקראת שרר שלוש שעות לאחר לידתה (ראת תמנה).

אזרח פשוט
בנוגע לרשימתכם אודות עבודת ספקר ה"מדינה (העולם הזה 1010) הנני מצייין כי סוף סוף נבנחתי מה פירוש אורח פשוט. הנשתי בקשה לקניית סכונית מספרות של קיור פריוור, עוד בשנת 1955, והעניין "נכ" של עזיין בריון". השאלה היא אד לעשות שסנו האורחות שלי ינבה קצת, לפחות ב"עיני משרד התחבורה.

יוסף קורנוסר, עתלית

הערת שוליים
אני נהנה כרי שבוע מסעני הערות ה"שוליים במדורה של לילי גלילי. האמת היא שזוהו הקטע המעניין אותי ביותר לאחר קורא יקר. המסכתר מאחורי הערות השון ליים חייב בוראי להיות חרוף, לא"מי ועוק צני. האין אפשרות להגדיל את הקטע הנ"ל? וכל המרבה הרי זה משובח.

ארלה (ז.ב.ד.), ניקי, תל-אביב

והמרבה בשבחים גורם למדור להיות מסובך.

מנעשה במעיל
קראתי בהעולם הבא (העולם הזה 1009) את ההרוויס על המעשה במעיל ולהפתעתי מצאתי רשם מתחתיו כאילו נלקח מעלון הקיבוץ המאוחד. אינני חושבת בכלל שיש מישהו בקיבוץ המאוחד שמסוגל לכתוב הרו וים כאלה. האמת היא שההרוויס הופיעו בבטאון הקיבוץ הארצי ומי שכתבה אותם הייתה אני ולא אחרת.

ע. ה"ג, גן-שמואל

אם היית זאת את ולא אחרת — שחיברת את אותם השירים — אז חבל שטעות לעולם חוזרת — ורק המעילים לא חוזרים.

אדיבות הולנדית
אני מוכרח לכתוב לכם על התרשמותי גדולה ביותר מחוץ-לארץ. חופשתי ברוטרדם כתבת — ולא נמצאה. עד שפיתו לבית במספר דומה, ובעלת הבית החלה לעזור לי. היא החלה בחיפוש בספר המלפונים, מילפנה לכמה כתובות לברר, וכשהיה נדמה לה ש"מצאנו" — שלחה את כתה עמי לכתובת. הכי תבר שטענינו טוב. האשה התלבשה. יצאה אל מכוניתה ולקחה אותי למקום. כשלא מצאנו אותה, ניגשה איתי לתחנת המטרה לברר. גם אם לא נמצאה הכתובת. כשהיא מצטערת יותר ממני, לקחה אותי האשה במכוניתה לתחנת האוטובוסים ונפרדנו. זהו, לדעתי, שיא האדיבות האנושית האפשרית. כראי ללמוד.

דוד זלבי, ימאי, הולנד

איש מופת
בתאריך 21.2.56 היה לי משפט על עבירת תנועה בפתח-תקוה. השפט קבע קנס שש ל"ו, או ארבעה ימי מאסר. אני שהייתי אותה שעה בחופשה קצרה שלה ציפיתי זמן רב, לא יכולתי לחשוב על מסארי ביחוד שמעולם לא הייתי במאסר. ושינת הכל היה לי על חופשתי. אמיתי לכבוד השופט שאין כביס כרע פרוטה, ושיחתש בוזאת שאני הייל קרבי המסכל משכורת שמסיר לא נשאר ממנה מא"מה. לכן ביקשתי לדחות את מועד התשלום עד לקבלת המשכורת. השופט לא התחשב בדברי כמלאו את ניה, והודיע שהוא מוכן לתת לי רק שהות לנסוע הביתה להביא כסף. מאחר שכבר קיבלתי בואתו חודש כסף מחבתי, לא היה באפשרותי לבקש עוד. או ציוה השופט על שוטר לכתוב נגדי פקודת מעצר. עובתי את אולם המשפט וניגשתי למשרד. והנה הופיע אדם אשר על או לא ראייתו מעולם, והודיע לי שישלם עבורי את הקנס. עמדתי בתוקף על כך שיסכים לקבל ממני את כספו בחורה וביקשתי את כתובתו. הוא ענה בענוה שאם לו בן בצבא. מסו של האיש הוא אשר קלר, מראיון לציון, והוא לא נראה לי כעשיר במיוחד.

רבי"ט אליהו חלבן, צה"ל